

Sognebladet

Vor Frue kirke i Slagelse

December 2017 * Nr. 15

I forbindelse med 2. Søndag i Adventstiden i år (året B) kunne vi høre Guds opfordring til profeten: **”Trøst Mit folk, trøst det! – siger jeres Gud. Tal til Jerusalems hjerte,...”** (Es.40,1-2). Hjertet må, efter den bibelske udlægning, egne sig bedst til at lytte med, når det gælder åbenhed for Guds ord. Men samtidig må man konstatere, at hvis hjertet skal have mest gavn af at lytte, så skal det, der høres, helst komme fra et andet hjerte. Dog ikke et hvilket som helst hjerte.

Kære menigheder. Op til fejringen af det glædelige og frelses-fulde ved, at Guds Søn lod sig føde af Jomfru Maria, indbyder jeg jer til at reflektere over en rigdom, som ellers både i den folkelige og i den liturgiske praksis på en særlig måde betragtes af Kirken i begyndelsen af sommeren, i juni måneden. Dette betyder dog ikke, at den ikke må praktiseres resten af året. Det kommer til at dreje sig Jesu Helligste Hjerte og den fromhed, som knytter sig til mange troendes hengivenhed til Jesu Hjerte.

Julen er på mange måder hjerternes tid. Den varmer på trods af den udvendige kulde. Den gør noget ved menneskers hjerter: på en mirakuløs vis gøres vi i stand til at være bedre mod hinanden, mere opmærksomme på hinandens behov, vi overvinder os selv til lettere at kunne tilgive hinanden. Vi glædes ved hinandens delagtiggørelse i den frelse, som blev bragt til os ved Ordet, der blev Kød og tog bolig iblandt os (jfr. Joh.1,14). Dette må betragtes som Guds særlige tale til vore hjerter.

Men hvorfor egentligt spekulere over Jesu Hjerte? Finder vi i Biblen belæg for denne form for devotion?

Skulle man være kritisk over for den praksis, kunne man med rette indvende: ”Ingen steder i Biblen omtales Jesu Hjerte som en direkte anledning til en speciel devotion.” Så langt, så godt! Endvidere: Jesus lader heller ikke til at være interesseret i en bestemt fromhedsform ved selv at benævne sit Hjerte, selvom Han henvender sig til os: **»Tag Mit åg på jer og lær af Mig, for Jeg er sagtmodig og ydmyg af Hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For Mit åg er godt, og Min byrde er let.«** / Matt. 11, 29-30.

Hvorfor så en fromhed, som først kommer rigtigt på tale efter, at Kirken har anerkendt en privat åbenbaring givet i årene 1673-75 til den hellige Margrethe Maria Alacoque? Egentligt begyndte ”Jesu Hjerte devotion” forme sig noget tidligere. Kirkefædrene talte godt nok ikke om Jesu

Hjerte – de brugte begrebet Jesu Indre og de mente det samme, som man senere begyndte at udtrykke ved at benævne Jesu Hjerte. Iblant dem finder vi Skt. Irenæus (130-202 e.Kr.), Origenes (185-254 e.Kr.), Skt. Hippolyt den Romerske (død i 235 e.Kr.), Skt. Ambrosius (337-397 e.Kr.), Skt. Augustin (354-430 e.Kr.).

Nogle former for Jesu Hjerte kult opstod i middelalderen hovedsageligt i Frankrig, Tyskland og Italien. Blandt de store tilbedere af Jesu Hjerte fra den tid kendes: Skt. Antonius af Padova (1195-1231), Skt. Bonaventura (død i 1274), Skt. Mechtilde (død 1298), Skt. Gertrud (1256-1302). Undskyld mig de mange navne og årstal – I behøver ikke huske dem alle sammen, men de er med til at kunne bekræfte, at devotionen til Jesu Hjerte har været længe levende i Kirkens praksis.

En særlig betydning for denne fromhed har de anerkendte private åbenbaringer, som Skt. Margrethe Maria Alacoque modtog i årene 1673-1675. I den periode viste Jesus sig for hende 4 gange. I dem udtrykte Jesus ønske om en offentlig og højtidelig kultus rettet mod Hans Allerhelligste Hjerte. Blandt andet sagde Jesus til hende: **”Mit guddommelige Hjerte brænder med en sådan kærlighed til mennesker, at det ikke længere kan lukke de glødende luer inde i Mit indre.”** Ved en anden lejlighed sagde Jesus til Margrethe: **”Se, her er det Hjerte, som således elskede menneskene, at det ikke sparede på noget som helst i sig, helt til selvudslettelsen for at vise dem Min kærlighed. Som løn modtager det (Hjertet) en bitter utaknemmelighed, forhånelse, misrespekt, ringeagt, kulde og helligbrøde fra de fleste mennesker...**

Derfor ønsker jeg, at første fredag efter Mit (Kristi) Legems og Blods Fests oktav (8 dage efter den nævnte fest) skal være viet som en speciel fest til ære for Mit Hjerte som soning igennem Den Hellige Kommunion og andre fromme øvelser for den regneagt, som Jeg så tit erfarer. Jeg lover dig, at Mit Hjerte vil udgyde et hav af nåde over dem, som på den måde kommer til at ære Mig.”

Knap 100 år senere (år 1765) indførte Pave Klemens XIII Jesu Hjertes Fest for nogle klosterkongregationer, for bispedømmet Rom og for alle polske bispedømmer på foranledning af de polske biskoppers bøn om det. Her argumenterede de med de betydelige frugter, som den i forvejen eksisterende praksis omkring Jesu Hjerte har bidraget med. I 1856 udbredte Pave Pius IX festen ud over alle bispedømmerne. Pave Leo XIII indviede hele Kirken og hele menneskeheden til Jesu Hjerte i 1899. Fra hans pontifikats tid blev juni måned på en særlig måde Jesu Hjertes måned. Fra det XVII århundrede kendes Litani til Jesu Hjerte – det blev offentligt godkendt i 1889. Flittigt brugt netop i juni måned.

Jesu Allerhelligste Hjertes kult praktiseres først og fremmest ved:

1. Jesu Hjerte fest fredag 8 dage efter Kristi Legems og Blods Fest.
2. Jesu Hjerte andagter hele juni måned fejret foran det udstillede Altrets Helligste Sakramente.
3. En særlig indvielsesbøn til Jesu Hjerte.
4. ”En hellig time”, som inkluderer tilbedelse af Det Helligste Sakramente natten mellem 1. torsdag og 1. fredag i måneden. Til denne form for andagten opfordrede Jesus selv.
5. 9 første fredage i træk. Jesus lovede Margrethe Maria Alacoque, at den person, som igennem 9 første fredage i træk vil modtage Den Hellige Kommunion (helst forbundet med et skriftemål tæt på 1. fredag; i hvert fald skal man være i nådens stand) og ofrer sig selv som soning for sine egne og for hele menneskeheds synder, vil være sikret, at Jesu Guddommelige Hjerte vil omslutte ham / hende med sin barmhjertighed i vedkommendes dødstime.

Man skal huske, at det at praktisere Jesu Hjerte fromhed ikke drejer sig om at dyrke nogen form for stemning eller følelser som sådan, men snarere om, hvordan vi er villige til at imødekomme Guds vilje og styrket af Hans kærlighed at være med i at opfylde den.

Denne artikel kunne være væsentligt længere. Jeg bliver nødt til at afkorte den, for ellers bliver den helt ulæselig. Men jeg håber, at der vil være vilje til at vende tilbage til emnet ”Jesu Hjerte”. Måske ved nogen af de nævnte andagter, måske igennem katekeser. Jeg valgte med vilje at skrive om emnet nu, tæt på Juletiden. Stærkt inspireret af en efterspørgsel, men også med tanker om, at vi snart begynder et nyt kalenderår. Måske kunne det være en ide at påbegynde de 9 første fredages praksis straks fra januar måned. Det giver gode muligheder for at huske, hvornår de 9 måneder udløber. Det nævner jeg bare.

Det er fænomenalt at tilbyde praksissen ske igennem 9 måneder (husk egentligt kun en smule tid af en enkelt dag i måneden, nemlig 1. fredag). Naturligvis må den gerne gentages mange gange. Igennem 9 måneder formes et menneske i sit moders liv. Denne formning er et billede på hele skabelsesprocessen, som for det enkelte menneskes (men også for hele menneskeheds) vedkommende går ud på at blive skabt på ny, helt ligedannet med Kristus. Med disse tanker ønsker jeg jer alle en frugtbar fejring af Jesu Fødselsfest og et velsignet nyt år.

Pastor Michal Bienkowski

Kære menighed

Hermed en kort orientering samt oplysninger om det forestående menighedsrådsvalg.

Som det fremgår af Katolsk Orientering, skal der afholdes menighedsrådsvalg søndag d. 18. marts 2018. Der er i den anledning nedsat en valgstyrelse bestående af Peter Dybdal (formand), Katherine Larsen, Amer Alyas, Helena Baszkiewicz og Allan Hansen. Senest 17. januar vil der blive fremlagt en valgliste med navnene på registrerede medlemmer af menigheden, som også er dem der kan stemme og som også kan opstilles til valget.

Vi regner med, at vi afholder et menighedsmøde om valget søndag d. 28. januar efter søndagsmessen. Vi kan allerede nu oplyse, at der som minimum skal opstilles 6 kandidater, men meget gerne flere end det. Så alle forslag vil blive hilst velkomne.

Ud over det normale løbende arbejde i menighedsrådet, er der allerede nu 3 større opgaver der skal løses i den kommende tid. Skib og kor i kirken skal istandsættes. Specielt istandsættelse af loftet i koret er presserende. Ligeledes forestår der en omfattende vedligeholdelse af jalousier i klokketårnet. Sammenlagt er der tale om udgifter i størrelsesordenen dkk 150.000,- som der skal findes penge til.

Men den største udfordring bliver, at få sikret en øget tilslutning til kirkeskatteordningen. Som det fremgår af december udgaven af Katolsk Orientering kommer der forøget pres på økonomien fremover, grundet bl.a. bortfald af udenlandske tilskud til vores bispedømme.

I skrivende stund vides ikke, hvornår den planlagte sammenlægning af Slagelse og Kalundborg menighederne vil finde sted. Men at det kommer til at ske i den kommende menighedsrådsperiode kan ikke udelukkes. I givet fald vil det også blive en opgave, som det nye menighedsråd skal tage sig af.

Men under alle omstændigheder bliver der nok at se til for det nye menighedsråd.

Med det ønsker det nuværende menighedsråd alle i vores menighed en rigtig glædelig og velsignet jul, og et godt nytår.

Menighedsrådet

Valfart til Polen 14.-21. oktober

P. Michal havde tydeligt ønsket sig i forvejen, at de tre menigheders tur til Polen måtte blive en virkelig valfart til åndelig berigelse for alle deltagere. Ikke blot en fælles turistrejse.

Lørdag den 14. oktober mødtes 23 deltagere fra Holbæk kl. 3 om natten for at stige på bussen. Men inden da var messen blevet fejret som en smuk begyndelse på dagen og valfarten. Præcis kl. 3 kørte bussen og præcis som planlagt var alle 20 deltagere fra menighederne i Slagelse og Kalundborg steget på kl. 4, så vi kunne køre mod færgen i Gedser kl. 7. Den yngste deltager var 6 år og den ældste 92, vi andre et sted derimellem, men den yngste og den ældste hørte til de utrættelige, der klarede alle strabadser.

Allerede fra turens første begyndelse var glæden ved den fælles bøn samlingspunktet i bussen. Rosenkransens fire mysterier blev bedt. De første to på vejen gennem efterårsnatten, de sidste to senere på dagen, og flere led havde såvel den yngste som den ældste deltager som forbedere.

Målet, byen Czestochowa, lå næsten 1000 km væk, så det var efter en lang dag, vi nåede frem til Pilgrimsherberget lidt efter kl. 20. Selv efter den lange dag deltog nogle i aftenandagten i klosterkomplekset Jasna Gora, hvor ikonen Vor Frue af Czestochowa, den sorte Madonna, som er Polens nationalhelligdom, hænger i et kapel. Hun kaldes også Polens Dronning. Resten af os ventede til næste morgen og deltog i søndagsmessen i kapellet, hvor nådebilledet hænger.

Vor Frue af Czestochowas forbøn har beskyttet Polen i flere krige, og Vor Frues forbøn har hjulpet mange mennesker. Der er en intens stemning af bøn foran nådebilledet. Legenden siger, at ikonen er malet af evangelisten Lukas på en bordplade fra Jesu hjem i Nazareth. Vi besøgte kapellet to gange senere på dagen; kl. 14 afsløres billedet til trompetfanfarer efter at have været tildækket, og kl. 21 er der aftenandagt med rosenkrans og smukke sange til ære for Polens Dronning. Om eftermiddagen gik vi korsvejen på taget af klosterkomplekset med udsigt til korsvejsstationerne i haven nedenfor. Valfarten var begyndt.

Vi fortsatte mandag til den hellige pave Johannes Paul II's fødeby Wadowice, hvor vi besøgte hans fødehjem, der nu er museum, fejrede messen i den kirke, hvor han engang blev døbt og modtog sin første hellige kommunion. Alle steder i Polen vidner om den kærlighed, det polske folk har til deres polske pave – og hans til dem. Dagen sluttede med indkvartering i vores nye logi ved Guds Barmhjertigheds Sanktuarium i Krakow Łagiewniki, hvor vi skulle bo de næste fire nætter, og hvor vi fik det første af de fire dejlige og veltillavede måltider med polsk mad.

Den hellige Faustina (1905-1938) levede 13 år af sit korte liv som nonne hos Søstre af Vor Frue af Barmhjertighedens klostre i Warszawa, Krakow, Vilnius og Plock. Hun havde visioner, hvor Jesus bad hende male et billede, der skulle illustrere, at Guds barmhjertighed i kraft af Jesu død og opstandelse stråler ud imod os, hvis vi stoler på Jesus. Faustina skulle lære mennesker om Guds uendelige barmhjertighed.

Hver dag samledes vi for at fejre messe. Første dag i den kirke, hvor den hellige Faustina ligger begravet, og hvor vi også deltog i Barmhjertighedens rosenkrans, som bedes der hver dag kl. 15 i Barmhjertighedens time. To andre dage fik vi lov at fejre messen i et af Sanktuariets smukke kapeller. Mange af valfartens deltagere besøgte flere gange kapellet med evig tilbedelse, hvor der altid var mennesker i tilbedelse foran det helligste sakramente. En af søstre fra den hellige Faustinas orden fortalte os om Faustina, ordenens spiritualitet, og hvordan den var blevet påvirket og fordybet gennem hende. Denne søster havde en helt særlig og meget inspirerende udstråling af selv at leve det, hun fortalte os om. Den hellige pave Johannes Paul havde besøgt stedet, og i hans fodspor besøgte vi også Wawel-højen i Krakow og så domkirken, hvor han var tilknyttet i sin tid som kardinal på det tidspunkt, hvor Polen blev frit fra det kommunistiske diktatur.

Der blev også tid til mere traditionelle turistaktiviteter. Vi fik mulighed for at besøge den fine gamle by i Krakow, nogle tog på udflugt til koncentrationslejren Auschwitz, mens andre besøgte klostret Kalwaria Zebrzydowska, hvor vi også fejrede messe, fik rundvisning og gik i parken under træerne, hvor bladene stille faldt omkring os, mens vi bad korsvejen. Saltminerne i Wieliczka var en stor – og anstrengende – oplevelse med 900 trin ned og flere kilometer gennem minegange. Men alle anstrengelser værd.

Blev det så en rigtig valfart, som p. Michal havde ønsket det? Jeg tror ikke at nogen deltager tog hjem uden stor åndelig berigelse. Alene samværet med hinanden både i fællesskabet om vores tro og almindeligt socialt samvær var givende. Vi fik mange smukke indtryk. Men vigtigst og størst var på hele rejsen glæden ved fællesskabet i bønnen. Og den bragte vi med os hjem. Ved hjemkomsten kunne vi beundre den nymalede kirke. Og mens vi var væk havde flere medlemmer af menigheden gjort en kæmpe indsats for at gøre rent i kirken og flytte alting på plads igen efter håndværkerne. Sikke en glæde at komme hjem til!

Vi takker p. Michal og Mitek Wozniak for at planlægge valfarten til Polen og for at være opmærksomme og tålmodige ledere for os på rejsen gennem deres hjemland. Tak til p. Michal for al den åndelige berigelse, han bragte os. Alle deltagere håber på muligheden for en dag at deltage i en ny valfart.

Birgit Bidstrup Jørgensen

Skt. Clemens 1. (ca. 90 / 92 – 97 som Pave)

Legenden fortæller, at Clemens d. 1., der var 3. pave efter Peter, blev viet af Peter personligt, da han blev præsteviet. Han arbejdede som pave specielt med at forlige de kristne, der oprindeligt var jøder og de kristne, der oprindeligt var hedninger.

Han er bekendt for at vise pavens primat, idet man er i besiddelse af et brev, som han – som biskop af Rom – skrev til menigheden i Korinth, med det formål at fremskaffe kirkelig orden i menigheden, der havde gjort oprør mod lederne af menigheden. Brevet blev godt modtaget af korinterne, og det blev i mange år læst op i de kirkelige forsamlinger. Det betragtes som et tydeligt bevis på, at man anerkendte biskoppen i Rom som Kirkens Pave.

Han blev landsforvist til Krim og under arbejdet med at bryde sten fandt han en kilde (som man trængte til på grund af det hårde arbejde), men det bevirkede, at han blev beskyldt for trolddom, og man druknede ham med et anker om halsen. Han afbildes derfor ofte med et anker (f.eks. i Århus, som han er værnehelgen for).

Karen Zieler

Skt. Clemens 1., kalkmaleri i Aarhus
Domkirke - Skt. Clemens Kirke

Kontaktinformationer

Sognepræst

P. Michal Bienkowski
Frederiksgade 7
4200 Slagelse
Tlf.: 58 52 06 45
Mobilnr.: 20 72 89 51
Email: mb@katolsk-vestsj.dk

Menighedsrådsformand

Allan Hansen
Tlf.: 58 19 23 77
Email: guia-allan@stofanet.dk

Næstformand og repræsentant i Katolsk Medie Forum

Helena Baszkiewicz
Tlf.: 40 71 91 93

Kasserer

Kathrine Larsen
Email: larsen-family@live.dk

Kateket, undervisning af børn og unge

George Bachous
bachous@privat.dk

Organist og korleder

Merete Kjærbo
Tlf.: 23 38 72 48
Email: bmkjaersbo@gmail.com

Webmaster og redaktør

Margrethe Juulsgaard
Email: master@katolsk-vestsj.dk

Sognets hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk

Du kan også finde os på facebook – søg på 'Katolsk Vestsjælland'

Ønsker du at skrive et bidrag til sognebladet, er du velkommen til at sende det til redaktøren.